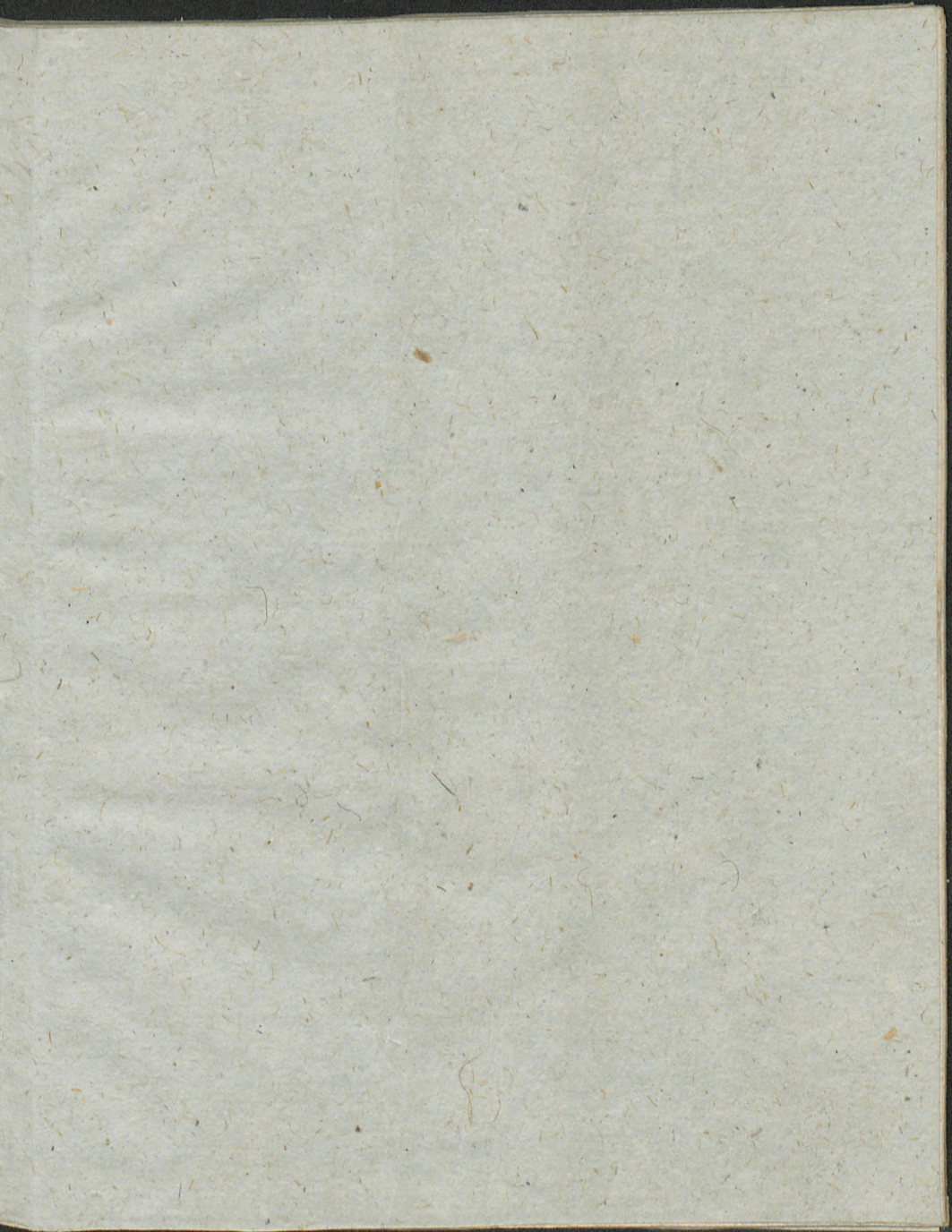

BIBLIOTEKA

Zakl. Nar. im. Ossolińskich

XVII 4984

1

Biker Bernard

E. 13, 133

**OSOBLIWE
PANSKIE DART ABO RACZET BOSKIE**

W osoble

GODNEY PAMIĘCI IASNIĘ WIELMOZNEGO PANA

**IE° M. P. IERZEGO
KAROLA**

NA DABROWNIEY ZASŁAWIY

HLEBOWICZA

WOIEWODY Wileńskiego: Oniksztyńskiego Radoszkowskiego
go Iafewskiego Rakaczyskiego Lawaryskiego &c. &c.

STAROSTY

PRZY AKCIE POGRZEBOWYM.

Z Ambony Wileńskiej Oycow Bernardynow

Okazane

Dnia 11. Lutego Roku Pańskiego 1670.

Przez

BERNARDYNA BIKIEGO Reguły Franciszka Święt
ści mnięszych do Observantia Kaznodzieie General
rowincyi Małopolskiej y Litewskiej Definitora Habitual

Zdowoleniem Ścących

W WILNIE TYPIS Academicis Roku 1670. Dnia 6. Iuni

1.320

5
205
Coublo

IN XIL DNI
DNY PAMBA
DNY

XVII-4984-III

XVII-4984-III

KAZANIE

Requirite & videte quis ex nobis abierit: cumq; requisissent re-
pertum est non edesse Ionatham.

1. Reg. 14.

Pozzukaycie & obaczcie ktoby znał odjzedł: & gdy się dowiada. 7. 17.
wtedy należono że niemasz Ionatby.

Trudno niebieżec kiedy się nielz zastanowie. Szczyrze ten
istotney deserował prawdzie kiedy namálował/ kómpás
a ná wierzchu zegárecz ciéłkacy ktory tym opasat sto-
wem: sumus, Jesteśmy. Aleć dowcipneyšy y polocowney.
šego rozšedku ludzic kontroweršcia: jeśli jestešmy ábo nie/
boć to niniešwego času sumus iešt Symbolum ábo godko:
času zaś niniešwego żadnego niewidac/ plynie bowiem wšta-
wicznie czas. Jeśli zaś mgnienie oká chwilké jedné & ná-
wec teraz bydž rozumieš bázco się zawodziš; bo to tylko wia-
že czas przyszly z przeszlym iáko linia jedná poiznie białe
drzewo z czarnym; widoma wprawdzie ále bez wšelkiego
rošprzeštrzenia. Ze jestešmy dowodnie wiemy/ wšakże
jednáł ták iáko te rzeczy ktore wštawicznie wplywáia y nie stás
tecznego wšobie nie máia. Wplywáiacemu tedy wštawicznie
y nieštatecznemu ten náš stan kómpásowi ktorego cieni nigdy
nie wštawa y zegárkowi ciéłkacemu ktorego wšytkie chwile
plynq/ áni się zastánawáia/ przyszłoyntie jestešmy przy podobá-
ni. A co žádžto poniewaš podług starožytneho Tertulias Lib. de
ná: Mutando erit omnis mundus qui & diversitatibus corporatus Pall. cap.
& vicibus temperatus; Nostra certe mutatio totum versiforme 2.
est; dies & nox in vicem vertunt solstitionibus annuis, luna mo-
dulatione

Marcus
Antonius
Vc. Dux.

Lib. de
Pall. cap.

2.

dulationibus mensuris variat. Szwiat wszytel odmiana stoi
 trocy z przeciwnych rzeczy spoiony ledwie alternata bywa po-
 miarkowany: nassa zaiste przemiana wszytká cale jest nico-
 wana: noc y dzien na wywrot ida/ slonice dorocznym przebie-
 lentem/ Kiezyc miesiecznym pomiarkowaniem coraz mieni/ y
 to samo Kiezyca pomiarkowanie jest jedno zamieszanie y od
 siebie samego iakoby wstawiczne wciokanie. Wiece jezeli nazy-
 wyszy Planetowie taká sie paraia alternata á cošby te nišse
 niemialy byc w ustawicznych obrotach hemisphaeria. Je-
 szcze przecie Matematyce sloncu choć wstawicznie po niebie
 biega dwakroć jednak do Roku swoie odpoczynki dáta y nazy.
 wata te jego zasztanowienia solstitium, jedno Estivale drugie
 Hyemale; w żywocie zaś ludzkim żadnego stanowiska takiego
 niemamy. Owo zgoła niema odpoczynku żywot ludzki:
 Quilibet enim homo etiam dormiens non modo morbo deposi-
 tus quamdiu vivit quasi navigat & currit, nec vilo tempore gra-
 dum sistit; nullum enim ipsius est solstitium nulla subsistentia.
 Každý czlowiek lubo czuje lubo spi/ lub za dobrego zdrowia
 lub w chorobie bedacy/ nigdy niestawa/ iako záperwone twierz-
 dzi Theodoretus. Alec niemogl tego žádný biegley doćiec iá-
 ko pierwszy czlowiek ktoremu od Tworcy Wszehmocnego
 nádána y wolána wszytkich rzeczy stworzonych wmieltność/
 á przeto też wszytkim rzeczom nádal imiona: Omne quod
 vocavit Adam ipsum est nomen eius. Wszytko bowiem co ná-
 zwał Adam to jest imie jego. Leczenze ledwie noge wstá-
 wist do Bánu tak sie wchodzil ze też náyywyszy Tworcá musial
 głosu dobywac sukaiac onego: Adam ubi es. Adámie gdzie
 sie obracaš? álic sie zdobywa indikec na odpowiedz: Au-
 diui vocem tuam & timui eo quod nudus essem. Ale czemu di-
 recte secundum proportionem loci nie odpowiadáš Adámie?

Gen: 2. v.
 19.

Gen: 2.
 v. 10.

Niemoglb

Ktymogłby był lepiey odpowiedzieć ná to pytanie Vbies?

 Bóże żeś : iáko : nusquam sum podług krásomownego Pbi-

 loná : nigdziey mie Pánie niemaś ; ták mie bowiem lekkość y

 bieglność wzięła że też ná ieden biedny moment w Roku

 iednym nielzá przestáwáć ; á zátym y my zá nim wstáwicznie

 pedziemy : Tendimus huc inde metam properamus ad vnam ;

 á iefcze z táka dziedziezna przysáda że nieustáiac : Corruptur

 infans in puerum, puer in iuuenem, iuuenis in virum, vir in se-

 nem, & qui heri fuit in eum qui est hodie quique est hodie in eum

 qui cras futurus est iáko nápisal S. Eusebius. Przemienia

 sie dziecie w páchole / páchole w młodziencá / młodziencie

 w mezá / máż w stárca / y ten ktory był wczorá wtogo ktory

 iest dzis / y ktory iest dzis wtogo ktory bedzie iutro ; gzie iákie

 w tákim nieuchronnym y nie zastánowionym zábiegáia biegu

 záwady / znalazł byś ich wiecey nizeli ich záśádził ná drodze Le-

 bek wtory Monarchá Polski y drugich do Korony bieżacych

 zráził. A choiby drugi tád ominoł nieobáczy sie podczas áz

 záwadśi oktora y wwieźnie á iefcze škodliwiey nizeli Absolon

 z Adberentámi swemy o ktorych S. Petrus Damianus : Qui

 cum Absolone perduelles extiterant Deo deserente cæcati arbu-

 stis occurrentibus impingebant. Zámierzcho w oczach zdo-

 puszczenia Bożego Rebellizántom onym y pierzcháiac z placu

 chybili gosćincá / w pádli do gestego lásu / áz ten ná wyniosła

 sosne / on náwardy dab / ten za sie náśekowáta iodle tráfil y

 rozbit sie. Vieskerysz ná podobne klody wbiegu nášym rzadki

 cob y bez guza y tráfu iákiego minal. Szczęśliwiey záiste

 Ionathas Krolewie Izráelski wyciekl z obozu Oyca swego

 Sáulá / á lubo wysokie stáły zobu sron stáły podobne ze-

 bom z tad y owad záwiesiste / pnać sie iednáť ná rekách y no-

 gách / doházał swego / ták wiele polozył ná plácu nieprzyjáciol

De pra-
 parat. E-
 uang. lib.
 11. cap

In lib. 2.
 cap. 18.

bez namiętnego swątku swego y stał sie iako dźiw od Bo-
gá w oboite po polach y strwożyła sie ziemia / á Saul z du-
miały do ludu ktory był z niem rzekł : poskutá cie obáczcie kto-
li znás odsedł / á gdy sie dowiadowali náleżono je niemaš
Jonáthy. Upadáło zaiske przešiego roku ták wiele od żalu
y płaczu iako od przeiwnego mtecza bo niepómszłego przy-
padku ; wšyścymy sobie zá dźiw y lžn Boga poczytali po-
niemáš y Nárywiš y Monarchi Niebá y ziemié kiedy Monar-
cha Izráelska spiešć miał / žnede wprzod obiecie madrych y
šczyrych konsliarzow. Porwwożyła sie w Opolicy ž emiá
gdymy wvázáli záduimieni kto znás wysedł / y ználeš isny je
niemaš Jonáthy. Wyšedł z obozu swiáto tego *Imie Wiel-*
możny Pan Iego Mišć Pán Ierzy Károl ná Dambrownie y Zda-
šlawin Hlebowicz Woiwoda Wilenski &c. &c. Kozestál sie
známi wielki Senátor / Pošedł ná wielka w Wielki czwartek
wieczera á iako tušemy mocno / one niebieska / práwodziwy
Jonathas. Wiec je to Imie Jonathas tłumáczy sie z He-
brájskiego Domini donum. Aprzetó ja przytym pogrze-
bowym Akcie á to ná wulente żalu y płaczu osierociálch ná
poćieche žalostnych Przyaciól dowodhic bede z tego mišca / že
ten Szacny Pán / byl osobliwym dárem Pánškim / ábo ráczy
Boškim Przeswíetney swotey Familji / Košciólowi Boiemu /
Rzeczypospolitey nášey y náš wšetkich / oczym šerzey wódl-
šey mowie moiey zá darem Pánškim.

Niech iáko chea y poličea cjetáwe subiecta y byštre w
Konceptach swych cerebelle ráriami certuis y lastámi przyczyny
pátuia; Dláczego ná tego faworyzniceá mile pogladá fortu-
na / tego záš oburzona possepnyim przenoši okiem ; Ten we
wšytko zábogácony / ow ze wšytkiego ogołocony ; Ten przy-
šemny ow obmieržly ; Ten czeršwy y zdrowy niewie co ješć
chorobá /

Chorobá/ on vstáwicznie stekáiac ná swoje ná rzeká dolegli-
 wosci. Ten wsiłe y meštwo sławny mešnie sie swym záta-
 žda okázya opierá ádwersarzom; ow niensáiac síle swoiey
 á niewidziaršy Antágonisty z plácu vmyká. Ten bogaty w
 slowá y nádto swe wdáie presensie/ ow wposledzony w trás-
 mowštwo osobie kiedy tego trzebá nieumie dáć spráwy. Wšák
 že to wšytko íeš dzieło y spráwa Boska y u šelka šezesliwosć
 inne fortuny y náctury áctrybutá ša to specyálne dáry Pánškie;
 y co starožytni wdawáli Fortune zá jedne Boginia ktora íeš
 dnemu gárcia drugiemu záš šezypcem swoich wdzielá fawo-
 row šezesliwosci; dlatego teš one wielmi wenerowali: to
 práwowierni / wiedzác zápetone že to wymyšly y omámie-
 nie czartowškie/ dušale wyznáwáia že Pán Claywysšy y Bog
 práwdišwý á niekto inny íeš fortuna fortunans iáko teš (íš
 rzeké z niektorými Philosophámi) náctura ná urans, to íeš
 spráwca fortuny zárowno iáko teš náctury tworca. A przeto
 lubo wozgledem íššych przyczyn ktore ša przypádkowe/ y z tres-
 funktu sie máia ábo konkurrencja do tego ábo owego effectu wy-
 stáwiená / y wozgledem náš ktorým sie tych iáko by wtorych
 przyczyn przyczyniená zdáda być przypádkowe y tresfun-
 kowe; zányduia sie teš przypádkowe effectá y spráwy; iákoš
 íeš w rzeczy samey przypádek y tresfunek; wšák že wozgledem
 Boga niemáš nic przypádkowego áni z tresfunku; bo wšy-
 tko od Boga nášli sie stálo przeyržáno y rozrzádzono bywa
 cáť dálece že teš nielzá y pomyslić w onym Konsšterzu pro-
 widenceyi Bostiey y námnieyšá žeby postáć mialá leškomy-
 sínosć: In illo regno providentiæ nil liceat temeritati Jáko
 twierdzi Boetius/ á rzecelniey Augustyn S. w te podáť slo-
 wá: Nihil in hoc inferiori mundo geritur quod a summi illius
 Imperatoris aula non iubeatur aut permittatur.

Eccle: 3.
v. 11.

mu wszystko się podług zamysłów tego dzieła: owi zaśle w swych
zamysłach wstawicznego doznawa przeciwotestwá Ten silny/
wrodziwy / przyiemny / we wszystko zamoiny; owi niedole.
żny / szpetny / omierzy; wszystko to sprawa Pánsta je tego
wdarwie / owemu zaś podług w podobania swego wymiie / iá
to to znactnienia Duchá S woznawa medrzec Jardiści w te
słowá: In multitudie disciplinæ Dominus separavit eos. & im-
mutavit vias eorum; ex ipsis benedixit & exaltauit; & ex i. his
sanctificauit, & ad se applicauit; & ex ipsis maledixit & humili-
auit; quasi lutum figuli in manu ipsius, plasmare illud & dispos-
nere. Omnes viæ eius secundum dispositionem eius: sic ho-
mo in manu illius qui se fecit & reddet illi secundum iudicium su-
um. Wielkośći wmiętności Pán je rozdzielił a drogi ich od-
mienił; z nich błogosławił y wywyżzył; z nich poświęcił y
przywłaścił sobie: z nich przeklął wniżył y wywrocił. Já-
ko glina gáncarzá wreku tego czynić zniey y wlepić: wszystko
drogi tego są według woli tego: tak stworzył wreku tego kro-
tygo wczynił y odda mu według zdánia swego. Ale zleci-
wszy takie y tym podobne dyskursy głębszym y subtelniejszym
dowodom do tego się obracam / do którego intency moia y
áffekt przez tak wiele lat dobrodziejstwa zábecony zmierza y
wświeżey zawse dożywotnie trwać będzie pamięci. Ażas
Ten zácnny náš Jonatháš nie był Domini donum; á zaś wrym
Zacnym Pánie náture y fortuny zá wdziátem specjalnym Bo-
skim nieświeciły iáwnie átrybuta y splendory? kiedy y fa-
milyi stárożytność y wielka głębokich nauł experyencya y ro-
zliczne in vtraquę toga odpráwione á coraz heroiczne dzieła
iáko do lednego virtutum omnium stoczyły się receptaculum
Tumi się serockie podáie y otwiera pole z moia do tego prze-
świectney / stárożytności / y záślugámi // Tu Rzeczypospoli-
tey

tey prezentac̄ sie Familii/ ktora zdawnych lat dziedzicznie o
 siadłszy na Dambrowie y Dasławiu podobna jest oney sta-
 wney Dombrowie Jowisłowi poświęconey z ktorey galeki
 wznac̄ sie megodzilojedno aby to Merkuryusz marszałkowal/
 Mars regimentowal/Minerwa na niey Rubiny osadzala/
 wyopagus sedziow wważnych znał od niey brał na audiencia.
 Jákos̄ nie nowina bylo tak̄ wiele Hlebowiczow rąchowac̄ me-
 sznych w zabawach Bohatyrskich y szkodrych w potrzebie Rzecz-
 yspolitey; Cis̄ bywali dzielnymi Regimentarzami Woy-
 ská/ madremi Konsiliarzami w Senatorstkich y Poselskich
 izbách/ przedniemi urzednikami W. X. L. Innych nie wspo-
 minam dawniejszych/ dosyć bedzie y na tych; Jan Hlebowicz
 á Prądziad tego zacnego teraz zeslego ztego swiatá Pána/
 wprzod Starostá Mściślawski potym Witepski/ Polocki
 Woiewoda od Polockiey twierdzy y Fortece potezne Mo-
 skiewskie wŃce męstwem y przemyślem waczey niżeli potega
 strąziwszy do Moskwy wprzod Roku 1536. potym znowu
 Roku 1549. posłem destinowany/ gdy wŃytkiego podług
 intencyi Rzeczypospolitey szesliwie y madrze dokázal/ za
 powrotem od Zygmunta pierwszego Woiewodztwem Wi-
 lenskim/ oraz pieczęcia W. X. L. wrączony zostal. Niewy-
 dal Oycá tak̄ zacnego Syn tak̄ ze Jan Hlebowicz á Dziad
 Tego Smarłego Pána ktory wŃluga tu Oyczyźnie z wielkim
 swoim sumptem wyswiadczał przy bożu S. pámieci Kro-
 lá Stephaná pod Polockiem / wielkimi Łukami/ y Psko-
 wem/ wónągcoda teŃ takich Znącznych zaslug/ Woiewodztwo
 Trockie oraz y Stáb W. X. L. otrzymał. Nieustrpil
 y namniey od tey Ńyczliwosci tu Oyczyźnie Syn tegoŃ Wo-
 iewody Trockiego oraz y podstąrbiego á Rodzic tegoŃ Pána
 na ktorego trnne teraz pátrzamy w ktorym dosyć znacne by-
 lo

Strykos
 wiki lib.
 14. cap.
 5. & lib.
 2. c. 10.

Bielski
 fol. 494.

lo Prządow swoich meſtro y dźielność kiedy z onym nigdy
 godnie nie wyſławionym Hetmanem Janem Bárolem Chodz
 kiewiczem przeciwko Sudermanſkiemu Książcu Bárolu
 pod Dyamentem / Párnawą y Richolmem meſnie y odwa
 żnie ſtawał. Okazała ſie y naſtepných czáſow doſyc táwnie
 tego dźielność kiedy zápanowania godney pámieci Zygmón
 ta Trzeciého wſytkie Moſkiewſkie rozduſ y wſerz kráie z
 Woylem innym iáko drugi nie uſtráſony Achilles przeſedł;
 á potym Smolenſká iáko tákiey zńacžney w Europie forte
 cy Woiewoda nie przelomionym od głodu y coraz ubywania
 od zarázy y niedoſtarku Rycerſtwá ánimuſem przez pułtorá
 láta wóciſłym obleżeniu bedac dotrzymal / y Kaſcelania nay
 wyiſſa Wilenſka przy inſyich tenutach záto otrzymal. Ale
 co zadziw ? ſpłyną bowiem ieſt z Rodźicow zacność y dźiel
 ność ná potomſtvo ; gdyž iáko omne derivatium (z Dzo
 ných ieden mowi) habet naturam ſui primitivi: ták y zacność
 enoty ſlawy y meſtro ná Potomſtvo ſie zlewa ktora w Ro
 dźicach ſwiecei: Generoſus enim animi vigor ex virtute maiorum
 perſanguinis derivationem tranſfunditur podług Philoſofa.
 Montwid ná Kiernowie y Skonimie Książe waleczny zko
 rego Hleb directé idzie (olátiego Hlebowiczowie byli práw
 dźiwemi Suſceſſorami y dźiedzicami Collátorami fundá
 cyi Káplicy w Przeſwíterney Katedrze Wilenſkiey Mon
 twardoſkiey) byl pierworodnym Synem wórego Książ
 cia Litewſkiego Gedymina á Brátem Rodzonym Olgerdá
 Rodźicá Jągielę ktory y w potomkách ſwoyich od ták wiele
 wiekow Bezeſłwie bo ſwiatobliwie nam pánowal. Mon
 twid powtarzám Rodźic Hlebá byl rodzonym Brátem Bie
 ſrucá á Dycá Korybutá z ktorego idzie terážnieyſy Uátá
 śnieyſy Monárcha náſ zgodnie od wolnego narodu náſzego
 otrany

Axiſtoe.
 lib. 3.
 cap. 8.

obranę zsiadł / a zdarz Boże szczęśliwie na Tronie Ocyz-
y nasey. Montwid był rodzonym Bratem Lubarcá z tro-
ggo p witali Książetá Sangustkowie / Książetá Koberstkie/
Książetá Czartoryskie. Montwid był rodzonym Bratem
Jawuncia / od którego maiz początek Książetá Dąsławskie.
Montwid był rodzonym Bratem Borvárbá do którego sie
odzyskali Książetá Kossinscy. Na koniec Montwid był rodzony-
m bratem Wárymudá Książetá Pinskięgo. Owo zgoła co
było Szkar w Litwie y na Wołyniu / iáko wypisuje pá-
procki / maiz záczęcia swoe od Gedyminá Książetá á Rodzicá
Montwidá y Bráćiego rodzonych przez y altam swam per lou-
gam leniem trahunt originem siegajac Augustissimam Domum
Austriacam czego authenticé sam Chronista Litewski á wiel-
ki Theolog Societaris IESV dowodzi dedykujac przed kilka
lat Genealogia temu zacnemu Pánu Woiewodzie Wilenskie-
mu / Procy iáko blisko prawiz test złączony nie wspomina-
m (to sie to wświeżey ięszce záwotá pámieci) z Jáśnie Oświe-
conemi Książetá Koresckiem / Czartoryskiem / Kádziwitámi
ná Biecku á nie mniej ięszel ięszce nie ścisley z Jáśnie Oświe-
conemi ná Bierzach y Dubnikách Książetá Kádziwitámi, kie-
dy Jáśnie Oświeconego Książetá Krzysskophá Woiewo-
dy Wilenskiego á Claywyskiego W. K. L. Hermána Corke
iedyna sobie poslubil / trorey gdy Cháris nie pospolity do
wcipl / chwalebne obyczaje / wdzięczna złota Venus wrode / Clay-
wyska Juno rodzáy / czystá Minerwá wspaniały zmyslna-
dáta / tego iednego nie dostáie áby one swięty Kosciol Bzyme-
ski zá corke przytal y przysposobil. Nieprzycieczam ięszce iáka
bliska potrewnosć záchodzi tego zacnego Pána z insemi Przez-
swietnemi Domostwy Jáśnie Wielmożnych Chodkiewi-
czow / Bálinowsskich / Záwisow / Chrápowickich / Szemes-
gow

P. pro-
k. lib.
2. fol.
207

Aureli-
us lib.
variarū
cap. 3.

torow ić. ić. To nā koniec przydāie y przyznāwam Temu
Wielkiemu Senatowowi Smarlemu co przyznawał Aureliu
Cezarz Venantio Patricio: Quidquid in illo viro gratia diui
concessit, integra perfectione transmissum cernes in posteros;
hac enim domo non tantum patrocinijs sed virtutibus aditur hæ
reditas. Ale iż to rāczey Annualistow niżeli Rāznodzieiow sprā
wā y bezupłość czasu wolnieyßym nie pozwala wyflawiać
lezyliem/ zlecām to tedy obfernieyßym Pānegryßtom y p
litycznym Oratorom/ z ktorych iuż ieden Wielki Orātor oraz
y zacyjny Senator dosyć dowodnie/ ile mu czasu dostawało/ przy
złożeniu Cnego ciała do grobu/ tego wielkiego Pānā wywo
dził. A przeto iā sie teraz tylko ięczy/ māiac świeżo in mente
mea idea twoiey moy zācny Pānie nie mogę ię nāpātrzac
wspāniałości/ vrody/ do kāsdegostkłonności / ktorey/ gdys nā
wiedził Holandya/ Anglia/ Francya/ Włosta Ziemie y resy
dencya sobie nā pewny czas przy Dworze Cezarskim nā znā
czyłs / peżypātruiac sie niegdy Wiedenscy Philosophowie
przyznawali Drukiem żeś iest Decus Sarmatiae; ā Stawna
Akademia Brātowstā gdys do Oczysztých zāwital progow
tym ię przywoitał: Gloria Lituaniae. Ażas to nieosobliwy
Pāniski dar ālbo rāczey Boski wogā zacyjny Jonācie ni
swięcił? gdyż podług anego wziętego v wszytkiego swiatā
Kommentātorā pismā S. Cornelium Alapide: Gratia & pul
chritudo sunt tanquam radij & splendores Diuini solis in rebus
varijs vario modo refulgentes. Przyiemność y vrodā sā to
iākoby promiēki Boskiego słońca w różnych rzeczach różnym
sposobem świecące; ā zatym słusnie decidował diuinus Plato:
Quicumquē gratiosum & pulchrum admiratur & diligit, non id
se Deum in eo fulgentem colit. Ktokolwiek przyiemniey sie
iākiey y pielney rzeczy dziwnie y oney sprzyiā nie one same āle
Boga

In cap.
26.
Ecclesi-
astici.

Bogá ráczy wntey śwotececego czci y wielbi : Wbyscyśmy
 sie zaiste przyiemności y sklonności tego Pána dšiwowali y
 Bogá ktory przez osobliwe dáry w tym Pánie áwocil wielbili;
 y przyznać bezpiecznie mogli co ieden Panegirystá przyznáwał ^{Pacato}
 Theodosynusowi Cesarzowi wote slowá : Augustissima quæque ^{in Paneg}
 species plurimum creditur trahere de coelo : virtus tua meruit ^{Theod.}
 imperium, sed virtuti addidit forma suffragium illa præstitit vt
 oporteret te esse Principem, hæc vt deceret. Dwo zgoła iá-
 ko mowiz Vsu & auditu iuxta venerabilis, Okiem y mowa coš ^{Lipius}
 nád inne ludzie. Dár to Boski wotym zacnym Pánie á nie tylko ^{in Polie.}
 z Bogá Stworzyciela / ále tez y z Bogá Šbáwiciela pochodza-
 cy / gdyž po řag Theologow y komplexya samá wybráných
 Pánškich jest wieczney Prædestinacij skutkiem ; dlatego Xeno- ^{Xenophz}
 ph n dawno napisál E coelo gratia comitatur virum Principem, ^{in Padia}
 z Uieba jest przyiemná w Pánách postáva. Wiec to nie
 Tongthas Domini donum. Pánški ábo Boski dár / być ták
 wšedzie y v wšytkich wziętym y przyiemnym á przecie nie-
 bydž nádetym / extolli & non effertí, crescere & non insolescere.
 Trudno o ánimuš w podłym stánie / gdžie zas honoru przy-
 bywa tám y ánimušu ostáva : co mioudousty Doktor ma-
 iac w Konsideracyi gdy in Apocalipsi doyrzál niewiásty oto- ^{Apoc :}
 czoney słońcem á jednák potórney dwa iásne widoki zá dwoie ^{22. v. 1.}
 osobliwe poczytal cudá : Bzráł w ogniu nie zgorzál y te bez
 šwanku iásnie ošwiecona Magna plane visio rubus ardens sine
 combustione & magnū signum mulier illæsa amicta sole. Sna-
 dnie bylo w tym Jásnie Wielmožnym Pánie tego doyrzec /
 ktory táka iáko niegdy Job czesto renowowál manifestácy ^{Job. 41.}
 y zánošil per intima suspicia do Prochotulu niebieskiego ábo ^{v. 8.}
 do ált žywota wiecznego : Si vidi lunam incedentem clarè &
 lætatum est in abscondito cor meum. Jestlim widzial Kiejzyc
 iásniey

łasney Idacy y radowało sie w tajemney serce moie; że nie
wfał splendorom Kiezycow swoi-b domowych ani sie nady-
mał niemi; y owsem brał z nich naukę o niestęteczności rerum
sublunarium tego wszytkiego co podlegá Kiezycowi. Nie
wonowine to widzieć że wbostwo podobne jest cieniowi polu-
dniowemu/ Kurczy sie v nog Pánstich; Lecz komuby Plane-
towie táki poklon oddawáli/ á ztego sie nie wynosił/ miedzy
cudá godzi sie policyć; gdyż y Ambroży S. obáczywszy v
Jozephá we ánie Miesiac y gwiazdy pod nogami cudownym
go wspomniáł wpowolności: Ioseph cum somniasset quod
sol & luna & stellæ adorarent eum sedulum tamen obsequium of-
ferebat Patri. Coż rozumiecie gdyby kto widziáł tego Kto-
go w Kleynocie herbowym miesiac y gwiazdá oświecá że sie
niedał vprzedzić żadnemu bá y pod czas naypodleysemu w
oddawaniu poklonu rewerencyi czapki z dieciá; vniżone y
pokorne wšedzie serce/ w Slowach/ áffektach/ y postęptách
pokázuiac dopiero by mogł tákiego cudownym tytułowác.
A gdyby ieszcze zoczył że tenże herbowny Kiezyć propter inter-
positionem terrenam inter solem iustitiæ & ipsum, wgrube cze-
sko y dobrowolne zapádał ecclipsim, táko ten wielki Senátor/
Ktory sie Kiezycem táko náprzednietyšym domowym szycił-
Kleynotem/ w grube y naypodleyše/ Ktoe sobie vmyšlnie przy-
bierác kázal/ západał porátemnie w Wielki piatek kápy; cze-
go sie nápatrzał Smolensk w tym Pánie Woiewowodzie
swym (że inše wte wkorzone spráwy známienite ná ten czas
niewspominám mieyscá) aby kázac w sobie terrenum affectum
Ktoryby mogł przeskádzác do wdziáku swiátlá slonca sprá-
wiedliwosci/ ziednáć sobie mogł y ludowi nátey záwołány
fortecy bedacemu obšitšego obhášnienia lastki/ protectij, opá-
sności Boskiej. Jakóš jezeli to nie osobliwy Pánstki ábo
ráczy

ródzey Boski dár / tešli to nie obštše ošwiecenia nádániez; gdyš
 podług Auguštyná: S. Gratiá est lumen animæ faciens homi-
 nem peccatum suum agnoscere: Láŝta ješt to šwiátlošć duše
 špráwniáć to je ćlowiel przewineniá swoie poznáwa. Po-
 znáwał ten Šacony Senátor bá y wyznáwał swoie przewinie-
 nia á tešce z tákim wtorzeniem sercá ze teš áž do kráiu w bogie-
 go Šátonnego habitu / głowe swoie šklánial y gorliwemi on-
 zlewał łzami. Niemoglá tego Páná bársziesy uweselić bá y
 serdeczniey rozczewnić kápella tego iáko kiedy koncertowálá
 on psálm: Inte Domine speravi non confundar in aeternum. W
 tobie Pánie nádziesis miałem / niech nie bede pobanbion ná-
 wiešci; gdyš wšobie wtorzony y škewšony strachał sie ścisłe-
 go šádu Božego / oráž sie w mácniáć w nádziesi miłošierdžia
 tegož naywyššiego Sedžiego zrewliwé wylewał łzy. Nie-
 słuchał ten Pan Mšy Swietey / ošárzy tey niekrwawey nie-
 przypáćrował sie / ile prywatnie / táiemnicom kiedy by nie miał
 serdecznie zápláć. Czegošće sie záwšše napáćrzali ná Dwó-
 rze tego przytomni; á šnac wiedział co napisał Grzegorz
 Wielki naywyššy Kápłan Košćioła Rzymškiego Holocau-
 stum siccum, est bonum opus, quod orationis lachrymæ non in-
 fundunt, holocaustum pingue est quando hoc quod benè agitur,
 corde humili etiam per lachrymas irrigatur. Ale žebym nieprze-
 dłužyl o tego ludžošći šklonnošći y propensyi / jednáž ze záwš-
 še połorney / do káždego co rzeka: Tá mu enora z domu prá-
 wie y ze krwie bylá wrodžona. Nieumiał nigdy šlowem przy-
 krym wřáćić ábo zášmúćić Bogo; káždemu sie y naymniesšemu
 do woli z soba rozmowić dáł / á wdžlecnie y łagodnie kóždego
 odpráwil; miał pewnie oko ná mądra náuke / ktora podáł
 Antalcides zacny Lacedemonczyk zopytány od jednego / iáto by
 sie kto naybársziesy mogł ludžiom podobáć: od powiedział:

Psalm.
 70. v. 30.

In Psalmo
 20.

Jeżeliby prawi łagodnie y łaskawie z niemi mówił. Jakoż przychodzi do tego często że słabotliwieyszych y zochotliwieyszych / doznasz ludzkieyszych / niżeli podległych. Kiedy onego starozakonnego Ceremoniata Moysesza Jedno władny Czeba y ziemie monarcha postanowił Bogiem Pharaonowym / Aaron zaś miał być Prorokiem Moyseszowym rzecze do niego Pan: Ecce constitui te DEVM Pharaonis & Aaron frater tuus erit Propheta tuus, tu loqueris ei omnia quae mando tibi, & ille loquetur ad Pharaonem. Orom cie postanowił Bogiem Pharaonowym / a Aaron Brat twoj będzie Prorokiem twoim; ty mu powiesz wszystko coć rozkażę: a on będzie mówił do Pharaona. Jeśli Moysesz jest tylko Bogiem mianowanym y do Pharaona przez Proroka mówi; czemuż Bog same zrodło istotnego Bostwa niemowi przez Proroka do Moysesza? Moysesz owiec Pastuch / do samodziółki y gunki zrodu swego przywykły; Pharaon zaś Krol Egiptu świetny w purpurze ozdobny / insignia piastuiac Krolewskie / a przecie Moysesz mówi przez Proroka do Pharaona / a Bog sam niezawajac Proroka mówi do Moysesza. Piękna tego on wielki opát Rupertus daie przyczynę wte słowa; Tu DEVS Pharaonis constitutus cui ego demum loquor facie ad faciem. ut loqui solet homo ad amicum suum, non dedignaberis loqui multa vel orationem protelare cum Rege Egipti. Jakożby rzekł a chcecie wiedzieć dla czego sie Moysesz zbrania konferowac sam z Kolem; bo nie jest Bogiem od siebie / przez siebie / ale tylko mianowanym y zesłanym y to tylko do czasu; Tu Deus Pharaonis constitutus. Lecz Bog który z siebie y przez siebie istoty ną wielki przestawa Bogiem łaskawie y po ludzku z pastuchem rozmawia. Ego Deus demum loquor facie ad faciem. Ludzko postępuje Nayślabetnieyszy; podły zaś / z przyczony

nego Bóstwa y to ná czas tylko ták sie nadyma że tesz twarz
odwraca / nie chce y słowa przemowić do godnieyszego ále przez
tłumacza rzecz odprawuje / kiedy iáko Przyziaciel z przyzi-
acielem Bóg sam z człowiekiem konwersuje. Wiedza bowiem
Zacnieyszy y Słabacznieyszy co sobie táká Ludzkościá y sklon-
nościá y do narypodleśnych pozyskują. Nieważylbym sie tego
twierdzić kiedy bym nie miał pámá S. posobie. Przybedzie
czasu iednego onych niebieskich pułkow najwyższy Herman
Archányoł Michał do Hermaná ludu Izráelskiego Jozwe-
go / y móstruje sie przed nim mieczem przepásany iáko by ochot-
nik zycząc sobie przedstawać pod regimentem tego y rzecze :
Sum Princeps exercitus Domini & nunc venio : Jestem Het- Iosue 5.
mánem Woyská Páńskiego y terazem przybedł / á iáko przy- v. 14.
dáte Liranus : Veni in adiutorium vestrum : Przybedłem wam
ná posłitek. A Jozwe co ná to ? Cecidit pronus in terram ; &
adorans ait. Quid Dominus meus loquitur ad Servum suum /
Upádł twarz ná Ziemié Jozwe y pokłoniłszy sie rzekł :
Co Pan moy mowi do slugi swego ? Archányoł Michał z
Ludzkościá sie oświadcza przed Hermanem ziemskim y żeby
onemu tym wiecey Epad spráwa tego holdować affe- Ermenoh
ktuje ; Lecz gdy vsługować obiecuje czolobitności tesz przed
sobá iáko Pan doznává. O piękny záiste honoru wzai-
mnego handel y pozyskanie ; lubo był Regimentárzem Woyská
niebieskiego ieszcze by tákley ku sobie nieoglądał rewerencyi
kiedyby tesz tákley nie záżył ludzkości ; czesćiey bowiem do wy-
rzadzenia czci y posanowania nie ták godność y dostojenstwo
wzruszá iáko Ldzność nachyla. Ale zá dalekiemi nie vno-
sąc sie dowodami mámy przytomny : Czym prosze ten nasz
Pierwszy w W. X. L. Wojewodá Jasnie Wielmożny Pan
Jerzy Károl Głebowicz táká sobie v wśytlich zjednal czesć /
miłosć /

v. Reg. miłość / Konfidencia / y reuerencia. Jonathas prawie ama-
bilis & decorus nimis. Ze sliężnym naymilszym woczach roszre-
16.v. 26. lich przestawiaj tak dalece ze też od naywyższego Wlasciactwa
poczawszy wshyscy osobliwie Koronni wshysawshy ośmierci ieg-
tawnie powtarzali: Żal sie Boże, tak dobrego / cnotliwego /
szczerego Páná / prawdziwego Syná Ojczyzny: Teraz go
tu bylo trzeba. Sprawowała to wtym Zácnyim Pánie w
spaniałość powaga / ludzkość nie zmysloná / do kázdego pro-
pensya / szcerość bez weskliwy / za ktora sie nie wgniał przy-
waty. Aprzeto owo niegd / Nayprzednieyszy Kárdynál Bi-
skup Ostyenski Petrus Tarantasiensis á niegdysz przeszwoitney
Samiliey Dominiká Swietego Profes ná pogrzebie Sera-
ficznego Doktora Bonawentury Swietego zalożywszy za
cheme perori swojey te slowá: Doleo super te frater mi Jonathas
Żalmi cie Brácie moy Jonathá; miedzy inshemi łaskámi y
darámi Pánstkiemi ktoremi Naywyższy Pan tego Swiete-
go Doktora hoynie obdarzył / ktore ten Przejacny Orator
wyliczał ten też był dar nieposledni: Quod quicumq; eum vi-
debant statim ipsius amore capiebantur, eiusque monita libenter
recipiebant, praesertim Graeci quibus reducendis ipsius eloquia &
consilia plurimum contulerant: Ze ktorykolwiek ná niego
weygzeli natychmiast wnim sie zátocháli y napominániá ie-
go chętnie przymowali / osobliwie Biełowie da ktorych na-
wroceniá do jedności Kościola powszechnego rády tego y roz-
mowy wielce pomogły. Podobnych yjá tobie Jáśnie Wiel-
możny Pánie Woiewodo Wilenski przy pogrzebie twym /
ktorys regoś Seraphicznego Zákonu / acz wszedzie / jedná
osobliwie w W. K. L. był osobliwym Fautorem Fundato-
rem, Protektorem / y Generalnym Syndyktem / wshysam slowe:
Ze miedzy innemi Pánstkiemi álbo ráczey Bostkiemi darámi /
ktoremiá

Protemis od najwyższego Dawcy wszelkich darów hojnie ob-
darzony zostawał / to też nieposledne było nadanie; że Kraczy-
dowiec twojej wspomnianosci / wmiętnosci / szczynosci / y
Konfidencyi wzajemney doznali / tobie też natychmiast sprzy-
iali / bá y Grekowie buntownikowie y wiarodolni Mosk-
lowie . Biedy boi tem Kommissarzem bedac destinowanym
od Rzeczypospolitey y od oboyya narodow Woyska powra-
cał z traktatow z Kozakami z Białocerkwi / á postradawszy
wsytkta / ktora natenczas miał przy sobie dla honoru swego
Pánstiego / splendece / y tak wiele pozbywszy asystencyi po-
brany y od Ordy retyrować sie znnowu musiał do Białocerkwi
aby y sam nie wpadł wrece Tatarskie przyszło do niego kilka
bozych Kozackich Moskoitow z tymi sie oświadczając: Dal nam
ciebie Pánie że sie dostanieś w rece Pogánstie; chcey sie tedy /
salwuiac siebie samego / potać ná rece nasze á my cie wwie-
dziemy / czego doznawszy po nás bedziesz też pamierał ná wslu-
ge nasze . A Pan co ná to ? Wole raczej umierac z Bracia
maia spolnie Kommissarzami / aniżeli onych samych ná rzec
wydac . O wspomniane tego Pána serce / miłosć y szczynosc ku
Bráci jedney Miaci / Oczyszny jedney . A nawet sam Herz
tych buntownikow wypráwuiac potajemnie Kommissarzow
naszych z Białocerkwi z tym sie deklarował zálniac straty przez
Tatarow Pána tego: Biedyby nie dla ciebie Milosciwoy Pá-
nie Głebowiczu poniewieby twoi Kollegowie nawiedzili Brym .
Musz Grekowie w schodney Cerkwie wspomnianosci / Ludz-
kosci / madych w vpartych sprawách racyi tego Pána do-
znawszy tak sobie tego Pána powazali / że sie też ubiegali wi-
dziec slysec Głebowicza; y gdy sie dowiedzili o zycieiu tego
z tego swiata cieszko zálowali á osobliwie on Naywzyszy y
Plennomocny Kommissarz wiadomy dobrze madyosci y
zacnosci

zaenosci tego Pana przez trzy dni zawieral sie serdecznie wzby-
chajac/ y z wielkim zalem wyprawil do Pana swego oznay-
mujac. Aprzeto przy takiey kondolencyi nawet nieprzyjaciol
przydam ia ono emblema/ ktore ieden Imprezista a snac zy-
czliwy Panu swemu temuz Panu przypisal obdysowawszy
Miesiac iako na nowiu y przydawosy to lemma: Nunquam
plena: To ia tak tlumaczac przypisuje Panu y Dobrodzicio-
wi memu zmarlemu: Hoday ty moy zacny Panie zarze na
nowiu czerstwosci/ eminencyi y godnosci przestawal/ ani
gdy niedopiedzal pelniey doyrzalości (iezeli ieszcze doyrza-
lością bieg iego zycia piendziesiat y ieden Rok nazwac si-
moze) po ktorey nastapila ostatnia kwadra wieku twego na
ziemi/ y ostatnia Przeswietney Familyi trooiey (zal sie Bo-
ze) ruina.

Spytany niegdy on mady Agesylaus coby cnota byla? ol-
powiedzial slusnie: Dictum optimum & factum honestissimum
flowo dobre y wczitwy postepok. Wier postepki niektor-
sa takiemu/ ktore po sobie dzieło takie zostawia; niektore za-
takie/ ktore nic po sobie krom zaslugi przed Bogiem a pamia-
tki v ludzi nie zostawiosy przemiazia. Wielkie zaiste tego
zaenego naszego Jonathy Jasnje Wielmoznego Pana Wo-
iewody Wilenskigo/ iako sie iuz po czesci dowiodlo / cnoty
widome po sobie zostawily dzieła; drugie tes w samey pamie-
ci tych osob ktore sie cnot iego znim zwiaz y czesto konwersua
napatrzali/ zostaly. Cnocie poganstwa Koscioly budowa-
lo/ co v Rzymian kazdy obaczyc mogl; gdzie Templum vir-
tutis & honoris blisko siebie wielkim kostem wystawione byly
Chrześcianie pobożni tenze Kosciol/ ktory Bogu na czesc
swietym iego budowa oraz y cnocie swojej wystawia; bo
przy bołu (is tak czeka) Boskim cnota Chrześcianińska sta-

Corin. 3.
v. 16.

zwykła. Wiec że y ten zacny Senátor / ktorego ciało tu wi-
dziemy teraz złożone staroży sie Kościołem Bożym podług
Doktora narodow: Vos templum DEI estis: Wy jesteście
Kościołem Bożym / stał sie też Kościołem enoty swoiey / kie-
dy fundował y restarował te Kościoły roidome. Fundo-
wał y wystawił wglowney maitności swoiey Dombrownie
dosć wspaniały y ozdobny Kościół w appáraty kostowne
y sprzent srebrny dosć bogaty y oddał on Bráci Zakonu me-
go / Alastor porzadny przy tym wystawioşy y ordynaryya
práwie Państa naznáczywoşy ná sustentácyá tychże Bráci
ktora przyznál ná Trybunale w Minsku á potym Konstytu-
cyá zá konsensem oboygá narodow ná seymie obwarował.
Przyczynił sie znácznym nádaniem do zakładání murowá-
nego Kościoła w Orşy táżże Bráci Zakonu mego. Wymu-
rował Báplice sumptem swoym przy Kościele nášym Mins-
skim y pewna summe ná przyczynienie murow tegoş Kościo-
ła dodał; áto tá intencya áby y drugich do podobnych á pobo-
żnych dzieł pobudził; y sludzy tego tegoş Woywodztwa Mins-
kiego pewne po smierci swey ciał swoich mieli reclinatorium.
Oddał y ná dokonczenie wieży przy Kościele nášym Gro-
dzienskim pewna pensja y dokonczyć cale przyobiecát / czego
wówczas niemogł dla zruinowání teyże wieże po dwa kroć od
wiatrolomnego nieprzyziáciela. Wystawił pewnie dostátni
Kościół w Maitności swey Já nazwáney y appáratami
iáko temu mieyscu przystoynemi nádał. Jus niemal do-
konczył w Maitności swoiey Mieżow mianowáney nowa
práwie foza Kościół / y gdy do niego Bápłaná ius v pewnio-
nego wprowadzić zamyslał nastąpił nieprzyziáciel y zgrun-
tu zniósł Kościół. Ale kroćes wzdy enoty w tym Cnym Jo-
nácie zá dárem Pańskim ábo Bożim przemágáły y tákie ná

D

wystáwie.

wystawienie tak wiele Kościołow wymogły expensa? wy-
 mogły na tym Pánie także fundácie y nádania tak wiele Ko-
 ściółow one najprzednieysze cnoty/ ktore zowia mądry Car-
 dinales. Wymogła wiara że credendo Ecclesiam Sanctam
 Catholicam ktory po wszytkim świecie iako tentoria Jákob
 wystawować także przybytki Bogu do ktorego aby Disputa-
 tor w Ruskich krájach nawiodł także fundácie na Rusi sta-
 Eplai. 31 nowił; co za naywieksza Bogu przyznawa usługe S. Páu-
 linus Biskup kiedy napisał: Nullum maius obsequium prz-
 stari potest Deo quám ut per eius verum cultum alij consequan-
 tur salutem. Sprawila to miłosć w tym zacnym Pánie że
 nádwyszko umilował Bogá Et dilexit decorem domus eius
 Dla tego też niebyło nic miłse^o temu Pánu iako w Wielki pi-
 get wchylłowy na stronie zábarwy swe Pánskie znáboženstwem
 groby przybierac. Nieomieszkál / ile w Mátetnosćiach
 swoich / bá y z saryga swois znáczna dnia tryumfalnego
 Cialá Bozego wystawować oltárze y co do ozobry tych że ná-
 leżało iak nayprzystoyniey rozporzadzac. Wymogła ná ko-
 niec ná tym Pánie ná restaurowanie y wystawienie tak wiele
 Kościołow rozchody nádzieiá przy ktorey mogł sobie rokowac:
 Oto iá Bogu memu wystawiam Kościoły/ spodziewaiac sie
 też że mi oddá habitationem non manu factam in caelis, w kto-
 rey pobożney nádziei tak sie umácmiál że sie też wporczywie z
 cierpieliwym oświádczáł Jobem wte slowá: Etiam si me
 occiderit ia ipso sperabo: verum tamen vias meas in conspectu
 eius arguam. Wyznáwam wyznáwám iterováł sam w sobie
 ten pobożny Pan; że nieprawosći moie y grzechy cieškie y
 zbytki wielkie spráwił y to przed oblicznością Boga że wszytkie
 moie wystawienia Kościołow nádania y fundácie/ od wias-
 colomnego sprofánowane y zgruntu zniesione nieprzyiácie-
 lá: xpat

Job. 13.
 v. 15.

ła; wśiał że iá jednáł by mie też miał Bog moy znieść ztego
świátá/ májzć mocná w miłosierdziu iego niewypowiedziány
nádzicie ze mi raczy łondonowác wsytkie niepráwosci/ niens
stáne áz znouu natych ze mieyscách temuś Pánu y Mátee ies
go Przenáswiersey ná chwáte y czesć podobne ábo ieszce po
zornieysze wystáwie Koscioty. Dlátego czuac sie coráz slab
szym ná zdrowiu wystáwue Kosciot ná Ili funduie y ná dá
te Páńsko. Cudo Boże iáł mu stawáło przy tákim rozcho
dzie á maley po tákim zruinowániu Máietyności intrácie. Ale
zgotá: Nulli est paruus census cui magnus est animus mówił
S. Leo: Łoynego sercá státek znáydzie dostátek/ áto czynił
oproc fundácii áby bogoboyności iego pámieć ná ziemi / á
nadewsytko Bogá w dobrách iego czesć wiecznie slynáł.
Leguie á capite záwáz wrey ostátniey ordynácii swoiey/ ktora
byłá delibetata & sana mente, ná wystáwienie Kosciotá cus
downemu obrázú w Zásłáwiu trzy Tysiące. Stáry muros
wány á poniektád nawatłony tám ze Kosciot áby był naprá
wiony doroczna naznáczył intráte Zásłáwstá. Krotko przed
śmierciá swa bedac ostátni raz w Dabrownie swoiey z tym
sie opowiedal: Ze niepoczne tu sobie domku budowác áz zas
czne Kosciot murowác; dlá tego też cegielnie wystawowác
rozkázal potázawszy náto perwna Dozorcom swym támecznym
pensya. O záiste práwódtwoy Jonáthás Páński álbo ráczyey
dár Bostki w Kosciote Bozym. Plác mu Boże wola ktora
los śmierci przerwał. Wam záś Przejáčne Potomstwo woł
li swoiey poruczyl skutek wzorem Sálomoná Kosciot od Dá
nida Dycá wrádzony buduiącego. Mam zato ze nieustránie
cie áś áwiete zamysly iego zyciáć! pámieć Zácneho Dziádá
y Rodzicá namilšego wznowicie y swa też w przyszlych wie
kách słáwe obśtáluiacie niezgáśta. Dárz JESV Dárciá

Kselu ogladać wam prawonuki / ddy wam wlecznottwoile ple-
 mie. To iednák v Bogá podobná / á ná świecie ono zwoy-
 czayne / gina gina dáwne w Potomku Sámile (by nie roz-
 zrewnić snádnie by wysliczyć) Zákon plodná to Mátká ktora
 sie w przyszlych do sadu Bozego leciech nie stárzeie : przetoc
 Synow národzi ktora nieśmiertelna chwála w niebie ziez-
 dnais y pámiatke ná Ziemi iednoć zawse zachowais. Szczę-
 śliwys moy zácný Jerzy Károlu Zlebowiczu Woiewodo
 Wileński zes ná swych fundácýách iákó nieuzytych Adámán-
 tach Imie twoie y herb wyrył ták / że go jádne wieki nie zátra-
 pozrytánys miedzy one : Isti sunt misericordiae viri quorum pie-
 tates non defuerunt : cum semine eorum permanent bona, hæ-
 reditas sancta nepotes eorum, & in testamentis stetit semen eor-
 um & filij eorum propter illos vlg; in æternum manent, semen
 eorum & gloria eorum non derelinquetur. Ci to sa ludzie mi-
 łosierdzia ktorych pobożności nieustály : z plemieniem ich
 trwáia dobrá / dżiedzictwo swiete wnukowie ich / á w testamen-
 cie trwálo plemie ich y Synowie ich dla nich trwáiac áś ná
 wieki : plemie ich y sláwa ich niebedzie opuścóná. Synowie
 y wnukowie twoi niezágina. Ciało twoie odpoczywá w po-
 kojú á imie twoie słýnac bedzie od narodu do narodu w na-
 troych dzieciach z odrobín stólu twego Pánstkiego o Kármí-
 cielu y Dobrodziciu náš żyzacych. Všedles onego przetle-
 ctwá ; Nomen eorum putrescet : Imie ich zginie. A za-
 tym bespecznie przydáć moge do twego herbownego miesia-
 cá co przypisowal omylnie miesiacowi swemu Sulehan O-
 thoman Cesarz Turcki : Plenior redibo. Redibit záiste Já-
 śnie Wielmożny náš Zlebowicz plenior w wietszym wiel-
 bienia splendorze / ktory sie bezycił miesiacem iákoby ná no-
 wiu / stánie ten domowy miesiac tego w pełni ná tenzás kied

Ecclesiæ
 stici 44.
 v. 11.

Proverb.
 30. v. 7.

ten mlesząc niebieski stanie w pełnym okręgu tak jasnym i.
teraz słonice podług Izaisza Proroka: Et erit Lux lunæ sicut
Lux solis.

v.

Kiedy on Medzeć Grecki Peesander wiernego Dycyzny
Syna y mądrego wystawic zamýsłał Senatora takim
onego oczeklował słowy: Illum ego probum Reipublicæ
municipem, illum optimum Procerem puto, qui erga Principem
obsequium, erga Rempublicam officium, erga Verumque fidem
tenuit, quique ad amplificandam utriusquæ gloriam vires contu-
lit quas potuit. Kiedy by tego dowodny wedłud tych słow te-
go Medzeć wytrąd y nieomylny transump miedz chciał; tedy
by niemogł miedz czereń wysew iako z tego zacnego a zmarłego
Senatora. Ażs ten ad amplificandam utriusquæ gloriam y
Pána y Rzeczypospolitey non contulit vires quas potuit? Kiedy
zaráz od zaczečia bniow Kozackich dla dostoiensstwa Princi-
pis y obrony Rzeczypospolitey tak znaczne y okázale w pole
wywodził Kory. Dosć znaczna y okázala była/ tego pámie-
ta/ ona Choragiew Wsarska/ ktora z wielkim swoim zaciąg-
gál Kostem/ ktora pod Łowem przed wstykiem Woyskiem
tredecowala/ y pierwsi Rzeczewskiego przelomiwsi im-
per na śable innym choragwiom następującym podala. Do-
sć znaczna y druga choragiew wsarska tak se zstáruly tegoż
Pána zaciagniona/ ktora pod Mobilowem zsiadsi z koni do
sturmu ochotnie posła y potym na inszych placach odwaznie
stawala. Nieprzesłał natym ten gotliwy zelant honoru Pá-
na swego y całosci Dycyzny swey; kiedy potym kozackie y
Dragonskie okryte zaciagál choragwie/ ktore w Wprawdzie
oczekiwaly y braly po czesci zold swoy ex publico arario,
wsakze kiedy pospolity skarb niemogł wystarczyć dla vmiey-
sonych y zruinowanych od nieprzyiaciela dochodow ten zacny
Pan

Pan iuſz chęcia ſwoja Pániſka/iuſz pewna penſya z dobre ſwoich
dźiedzicznych/iuſz z ſłatki ſwoiey/iuſz z ſtarcu ſwego/iuſz z
ſtáni ſwoiey kontentacya te Rocy zadržymáwał y do ſamego
zeyſcia ſwego z tego ſwiata dotrzymáł. Niebył záprawde
ten Jáśnie Wielmożny Senátor w Rzeczypoſpolitey naſzey

*Ecclesi-
ſtici 4:
v. 7.* owo luminare quod minuitur in conſumationem; Bo ledwie
drugi iáko by ná nowiu naſtáwſzy do ſenátu zelantem ſie byé
oſwiádczy Oczyzynie; znowu iáko w pierwoſzey quádrze w

*Act. 12.
v. 22.* ſiſtuąc pełni doróſć podobnie oney acclamacij Herodowych
áſſyſtentow: Populus acclamabat DEI voces & non hominis tyl-
ko poſwiádczáć bedzie; co gániąc Ambroży S. powiedziáł:
Nō rogantur Conſiliarij quid Rex velit ſed quid ipſi de re ſentiant.

*Mat. 7. v.
20.* ut Rex velit quod æquum eſt. Ten je dopędziwoſy plenilunium
coby miáł házłey przeſtezegáć práwdy to on boiá ſie decre-
ſcere w Sáworách Pániſkich z Machiáwelem quid pro quo, po-
kazuje á zdáwná grozi Bog tákowym: Vt qui dicitis bonū malū

& malum bonum ponentes tenebras lucem & lucem tenebras.
Niebył z komputu tákich ten Wielki Senátor/ ktory záwſe
przed oczemá Bogá máiáć wſadách merita & demerita cauſa-
rum non perſonarum wpatrowáł / y lubo krefki Dyrektorem
bedąc Deputáckim piſac/ w Diemie z Chryſtuſem pátrzył/ á
przecie powſtáwſzy z ſadowo częſto powtárzáł ſerdecznie wzdzy-
chájąc: o ſadziemy ſadziemy ále nas też Bog bedzie ſadził. W
radách zás pro anima dicere verum nigdy ſie nieodciągáł. W
potrzebie też táł Páná iáko Rzeczypoſpolitey nigdy nieprero-
biony woiernym ſie byé oſwiádczáł z Sámuelem Prorokiem
placencia ſuggerere záwſe ſie zbrániáł. Owo zgotá iáko Nie-
ſiáć nigdy nowiu ábo pełni nieomieſtá táł y ten práwdziwy
Reliwoczyl ábo Pan ſczyścá ſie domowym Elynotem Nie-
ſiáćem niechcąc bynámniey á lincá gloriæ ktory enotá/ wia-
rá w

eá w Antecessorách tego zaczęła wstąpić / kądneý do nabyćia
 sławy nieomieszkál okázyt. Azás to nie wielkopomna Suc-
 cessorom pámiatá tego Miestacá ozdoba? Kiedy miedzy ták
 wiele rożnych perfidij postacij tálichesny sie nie dáwno nas
 pátrzáli y namniyszego zdrády ku Pánu niepopádác zácmie-
 niá. Dowcipná Mathalis przeszezegá ze iesli kiedy errant planetæ,
 tedy ita errant quasi non errant; bo iesli pod czas ab Eccl. y
 ptica wstapia to tylko leuiter, ále extra Zodiacum nunquam.
 Czy málo bylo temi czasy tálich Plánetow / kiedy Rzeczpo-
 spólita náša z ták wiele stron zostawáta wérsioná ktorzy nie-
 tylko Elliptiki ále y z Zodyáku wchybili? Czy málo tálich
 bylo ktorzy przez perfidyę przeciwko Pánu ná familie swoie
 infames záciagneli titulos? Twemu moy záeny Pánie przy-
 znáć Miestacowi / że go żaden tákowy niedosiágl smoczy
 ogon ktory by miał mu podobná vmbiam Eclipticam zarzu-
 cić; przyznáć y to że enotá twojá wták srogim Oczyszczá-
 miesántu & lucebat in tenebris y rufioná zmieyscá iakoby drugi
 Kiezye ab Ecliptica zostáwála jedná y przestáwála w Oczysz-
 znie. Rzeké coś wielkiego co enosliwym y wiernym Adha-
 rentom Pána naywyszego kásdemu zosobná przyznáwa Me-
 drzec Izráelski: Manu sicut fol. Lecz coś to do zalecenia
 ma że stánał iáko slonice ktore nigdy niestoi? kądneý bylo po-
 wiedzieć swiecił iáko slonice. Práwdá że slonice niestoi ále
 kiedy rocznym biegiem swoim obiega znáti Zodyáku niebieskie-
 go má coby go w tym zápedzie zádzierzec moglo; ábo Lew
 z rozdzáwioná pászczeta / ábo Strzelec z napietym lukiem /
 ábo Bliźnieta piészota swoia &c. Slonice jedná idzie ni-
 náco sie nie ogladájac: Ták y ten wielki Senátor w zápedzie
 przed sie wzięcia swego niedál sie záczynáć nie tylko jedne-
 mu ále y trzem Lwom Szwedzkim / nie zátrymál go áni sie-
 lec

Ecclesia-
 stici 27e
 v. 11e

lec Moskiewski demaſtruały ták głowne y obſite włoſci iego/
áni mu wſtrent uczynił Pan iego Szamota ná párgaminie
złotem piſana obſłaiac y przyznawiac iemu że ieſt iego
prawdziwym plemennikiem/ obiecuiac przytym wiekſza ni-
żeli dzieſieć Dabrown uczyni opátzyc intrata. Niezbily ztey
ſtaley imprezy tego Wielkiego Senatora áni łagodne Bl-
źnientá Caro & ſanguis; pámietál bo niem nato (iáko práv-
dziwy ſlachetnych y dáwnych Rzymián Bolumnow nazwa-
nych Poromeł) co wtwierdzaiac ſwoich podanych wſtałoſci
Káſimierz Brol Polſki y Wielkie Kiazę W. K. L. uczynił
tákie wyſtawuiac przed oczy ich emblemá: Bolumne ſpi-
czyle zdyámentu ná ſkále ſtoiacá á nawierzchu ſłońce noſka-
ca w ſkále fundamentalney wrotá otwarte á lemmá tákie:
ſic immortalis ero. Przez co dáł znác że nátenczas ſie twarz
ſłoneczná ná pyrámidach y zwykłeſtwách Polſkich y Litew-
ſkich odzierzy kiedy ſie ná ſkále ſtátecznego w fortunie animus
ſu vgruntuie; bo przez ten ieſtáteł wrotá do nieſmiertelno-
ſci ſobie otworzy/ ktorych żadne opáczne ſzczéſcie niezamknie.
A mnie niech ſie godzi wrócaiac ſie do przedſiewziętego mie-
ſiacá zawieſiá nad temi wrotámi nieſmiertelnoſci iáki Nie-
ſiac iáki Vincentius Gonzága Kiazę Mantuanſkie odryſowác
kázal to ieſt iáko ná pierwoſzey kwadrze á w poſtrzedku iego to
ſłowo: ſic; To ieſt iáko rymaczy ſmie Wylá: ſic cre-
ſcam Patriam conſeruando, Eccleſiam Catholicam reuerendo,
fidem peregrinam exterminando. Co temu Pánu zmáclemu
ſluzi bez wſelkiey pochleſtwa przyſady y tuſyc beſpiecznie
że policzona ieſt między ſyny niebieſkiey chwály y nieſmier-
telney ſławy/ o ktorzch Franciſcus Petrarchá z intency Scipio-
ná Affrikánſkiego ták decidował: Omnibus qui Patriam con-
ſeruauerint, auxerint & adiuuerint certus eſt definitus locus vb

bead

beati sempiterno tuo parfruuntur.

Cos niepospolitego Plutarchus Greccki Historyk wpa: Platar.
trzywszy w Kiezycu to mu przypisuje: Luna feraci Lumine in Iude.
praedita pia ac benigna esse animantium fatibus & plantarum
fructibus numquam cessat: Kiezye zyznym obdarzony swia-
tlem nigdy nieprzestawa byc laskawym y dobrocliwym pło-
dom zwierzencym y szepow owocom. Takim byl ten Ja-
nie Wielmozny Jonathas Panstkim albo raczey Bostkim da-
nem wszytkim sie laskawym oswiadczał przykladem Kiezyca
swego Oczystego kiedy circa diminutionem cuiusque copio-
sum & amicum ubique sparsit splendorem ubique suam superando
magnanimitatem. Niemozł żaden tego Sasiad przyganiać
Minerwie iż Dom nie na kolkach zbudowała bo sie nie trze-
ba bylo z podle zlego sasiada wywozić. Mozł w bogi żolwł
nie prosic Towisza o wolne domu swego z soba wshedzie wo-
zenie dla zlego sasiada; bo nietrzeba sie bylo ztad vmykac ale
raczey przymykac y pod tak dobre tulic pogranicze; iako bo-
wiem z przyleglego Kaju wszytki okoliczna kraina nabyla zy-
zności y obfitosci; iako z onego goraiacego krzaku na puszczy o-
koliczna krzewina tym wietsha zielonosc brala; iako pisse Au-
tor Scholasticae Historiae nie inakże tu własnosc sasiadzkie wo-
sci w przyleglosci tak dobrego sasiadztwa doznawaly zyczli-
wosci. Zgolą rzec moze podlug niektorego Panegirysty:
Vbiq; gentilitios cum ingenti Lunae suae liberalitate explicans suos
radios: y to co niegdyspytany Prymas Philosophow: Quo
pacto amici tractandi essent; odpowiedzial. Non aliter quam nos
ab illis tractari cuperemus. wykonal wrzeczy samey ten Pietz
wszy Woiewoda W. X. L. a Wielki prawie Gosciolub/ kie-
dy iako chetny y wesoly Pan/ciesyl sie wielce kiedy go kto ochot-
nie przyjal; tak y on wszytkich ochotnie przyjmowal/ boynie
wdarowal ba y pod czas nieprzyjaciol/ w czym sie prawdzivym
okazal Jonatha Panstkim albo raczey Bostkim darem: Qui so. Marh. 5.
lem suum oriri facit super bonos & malos: Ktory czyni ze slonice v. 45.
iego

lego w schodzi na dobre y zle; wszakże pod taki czas dobrej my-
śli często sobie przestroge Madrego przypominął Salomoz
Ecclesi: na: Latere iuuenis in adolescentia tua & in hono sit cor tuum, &
n. v. 9. ambula in vijs cordis tui & in intuitu oculorum tuorum, & scito
quod pro his adducet te DEVS in iudicium: Wesel sie młodziem-
cze w młodości twoiej / a niech Bóg wie dobrze serce twoje we
dni młodości twoiej / y choć drogami serca twego y wola
weyzerzenia oczu twoich: ale wiedz iż za to wszystko przywiedzie
cie Bóg na sąd. A przeto siedząc za przepyszniemi potrawami /
za wybornemi trunkami / przy gromadney asystencyi / przy
wesolej melodyi często sam w sobie zatruwony oraz y serdecz-
nie skruszony porывал pioto y gorliwe na obrażkach wyrażes-
nia wkrzyżowanego Bógwiciela pisał wierszyki / supplikując
serdecznie przez krwawe rany tego Spána aby takie iemu y spo-
nie siedzącym miłosiernie kondonować raczył zbytki. Na
taką gorliwość przy takiejże okazyi częstokroć sie zdobywał
wdając sie zdufnoscia serdeczna do Matki miłosierdzia żebrząc
intercessij miłosierney do syna iey Przenaswietłego aby nie
wchodził na sąd iego surowy / obwiniony z takich excessow; co
wierzykami na obraziech teyże Przechyśney Matki wyrażał /
ktorych sie każdy ktoby chciał wiedzieć na dworze iego może do-
pytać: Sątym ja bezpiecznie przydacie owo symbolum ktore so-
bie wyrażić kazał Philippus Tertius Valerius Bol Francuski / to
jest miesiąc iako na nowiu ktory wychodzi z obłokow przy-
dawszy te słowa: Dum vixi, dając znać że po ki czlowiek sie wy-
fać ma że iako coraz przybywa miesiacą: tak szczęze pokutu-
jącemu coraz przybywa miłosierdzia najwyższego Sedziego;
do ktorego ten Wielki Senátor zmarł / ktory sie szczęcił iak
to domowym kleynotem miesiacem / po ki tebnął serdecznie
sie wdawał. Wiec wprawdzie to wmrzec jest przyrodzona /
ale dobrze wmrzec jest to sprawa abo zaslug przeszlego żywota /
abo też łaski Bożej osobliwej: Mari natura est, bene autem mo-
ri aut meriti à bona vita, aut gratia singularis DEI, ogłosił ieden
Wielki

Wielki Káznodzieła. O zaisze w takim rázie ten Zaczny Pan / Boskie.

prawdziwy Jonathas: iáwnie osobliwy Pániski dar do niego de finib:

záwital / osobliwa láska Bozja swoie effektá y kúnstny zbáwien- con. 2.

ne widomie w nim wypráwo wála; kiedy dniem przed zeyściem par. 3.

swym z tego swiáta z táka rekollekcja z tak serdecznym wzdy- null. 3.

chaniem y kánienem czynil dozywotnia spowieds: serdecznie

sie ciesiac ze w Kosciéle swietym Kátholickim zrodzony y

przez Chrzest swiety byl odrodzony. Wyznawal gorliwie ár-

tykuly wiáry powszechney Concilia wszytkie od Kosciola Kzy-

skiego potwierdzone ze sa práwodziwe wyznawájac powtarzal

Credo Credo: y z tym sie ná koniec protestowal: Ze iezeliby

wostátnim czásie zycia swego ninieyszego bedac ciestá scisnio-

ny choroba miał czemu z tych wyznánych przeczyt árttykulow

ábo wápietym co wyznal przy zdrowey pámieci to miało

byt przeciwo intencyi y woli tego. Nufs kiedy nazáitruz przy-

sło do Przenáswietshey Komuny: iákie serdeczne wstros

sie wybiálo wkorzenie wprászajac gorliwie / á swa niegodnosé

wyznawájac pokornie / áby mógł zazyt tego przena drosego

wiatyku ná zbáwienie; wczym nieufajac swym záslugom w

dáwal sie serdecznie do przyczyny matki milosierdzia; gdzie

obaczylbys tego zacnego Keliwczyka / ábo miesiacem y gwiá-

zda Keliá nazwanego Herbu szczycacego sie Szlachcica w

intencyi tego pod nogami wslanego Przenaydostoinieyshey

Pánni iáko niegdy widzial Jan Ssiety á reyse Pánnie zá

syna oddany Miesiac wslany pod nogami oney Jáśnie Oswie-

con. niewiasty amictæ sole & lunam sub pedibus eius. O szcz- Apoc.

sliwys Panie ktorys táka Mátké z Janem swietym obrat / ac- 12. v. 12

cepit illam in sua dowodny to znat zes wybrany Pániski bo tá

prawdziwych Izraelczykow Rodzicielka / tylko sie w Kzy-

skich Kocha dzieciách / o niey Kosciol Sswiety spiewat: In I-

zrael hereditare & in electis meis mitte radices. Zazywshy tedy

przena drosego wiatyku iáka ieg^o byla rezygnacya cale sie woli

Bogá swego oddawalac; y gdy zoczyt ze slonice wschodzito ká-

zał po otwierać otná mówiac: Niech się ięczy napatrze tey
 światłości y serdecznie westchnowšy w glos zawołał wte slo-
 wa: Pater peccavi in coelum & coram te. O Boże moy odpusć łas-
 sławie przebacź miłosierne ile króć zgrzeszyłem przed obliczno-
 ścía rycb nazyśnleyszych Planctow/ á zatym dusale tuszyc me-
 zem je y owo słońce sprawiedliwości Oriens ex alto przeświec-
 tne łaski y miłosierdzia swego spusćito promienie ná ták wko-
 rzonogo á iusť iusť z tego schodźacego światá Páná. Lecź y tá/
 mocna nadzieia/ pulchra vt luna, & quasi stella in medio nebulae,
 co oboie przypisuje Pánnie Przenaczyśšey Bosćiol powśe-
 chny iáko Mátka miłosierdzia w takim razie herbownego słu-
 ge swego/ ktory się Miesiacem y gwiazda pieczetował/ nie-
 spusćila; y orosłem miłosćiwie łaske syna swego iedynego
 przyprawowała y wprasła aby on/ ktory: tenet septem stel-
 las in dextera sua, iáko Jan swiety widział/ te gwiazdy z tym
 Miesiacem potężna prawica swoia przygarnol do siebie y ná
 kryształowe przeniosł niebo: ktore zaraz od początku światá
 náznaczył gwiazda Wśechnmocny Tworca: Posuit DEVS stel-
 las in firmamento caeli; y ták gdy to słońce widome wschodźilo
 á miesiąc zachodźil w Wielki czwartek Ten/ Wielki Senator
 wyszedł z ciała swego y z tym się nieśtatecznym pożegnał swia-
 zem. Wielki zaś się wpadł Senator wśech Stanow obronca/
 sławy kruszec/ Oczyszny filar/ iáko/ on v Daniela Protoká/
 y iáť z łoto drogil/ y iáť srebro czysty/ y iáť miedź wśedzie gło-
 sny/ y iáko żelazo w wierności y zyczliwosci ku Oczysznie-
 mocny: Wpadł bez ludzkich reku od málego kamiká; bo wno-
 gach był słaby/ z gliny fundament tego/ z ziemi miał śmiertel-
 ne ciało y oddech ále dusze wieczna tey dárami y Ludzi y przed
 Bogiem barzo wyniosła. W ciebie to można Chryste abyś
 nam tákże Senátory wśbrześał/ á nam zaś dosć tákich zadać.
 Káždy zaś tákich spraw tego zácnegó Páná wprzeymie sprzy-
 łaiacy ięzeli nie rowne sprawom tego słowa słęśał; niech poz-
 mni náto: że tákże ięť trudność wspaniałe dziełá czynić co te
 godnie

Apocal.

2. v. 1.

Genes.

1. v. 17.

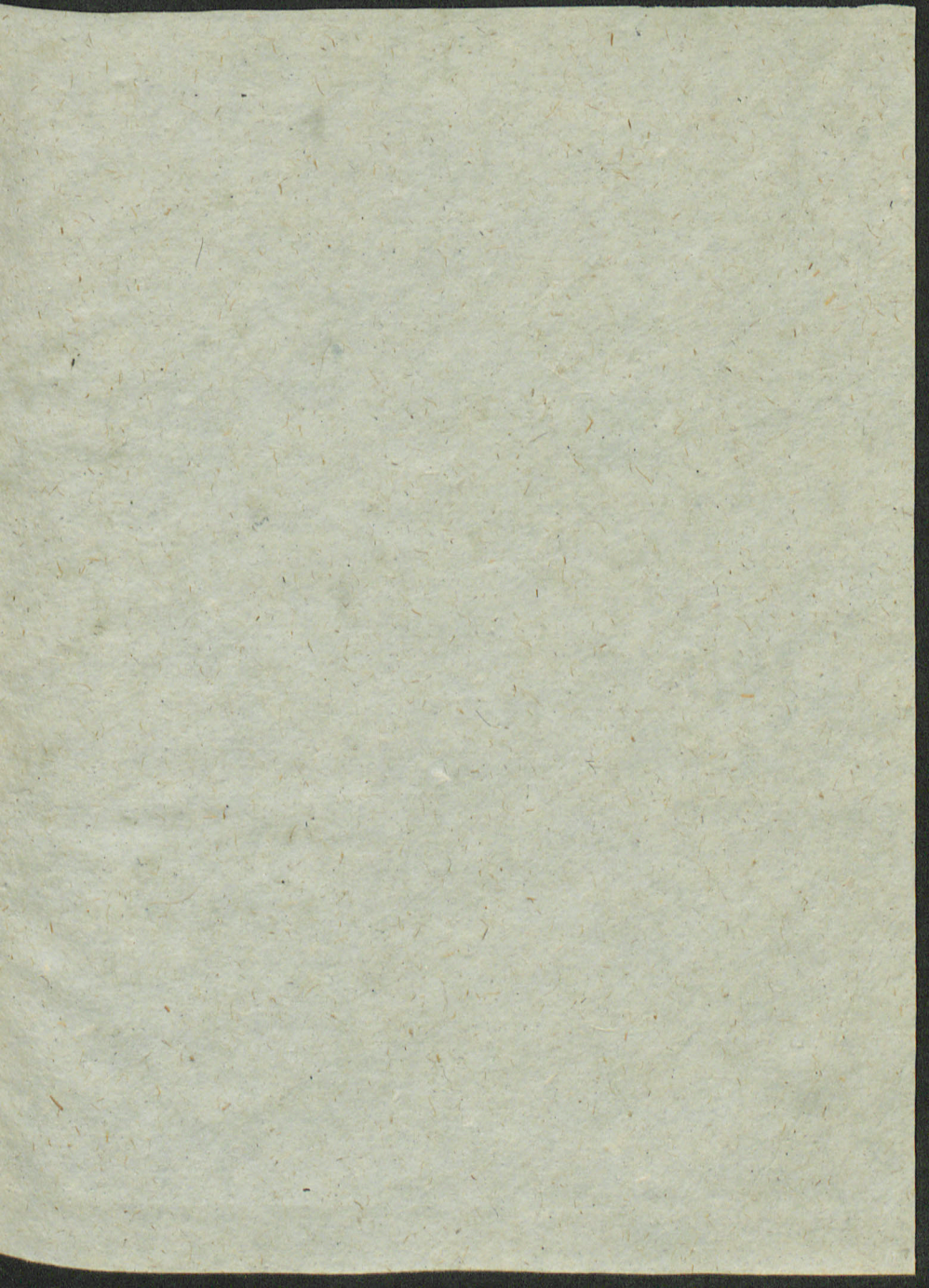
godnie chwalić: Gloriosum est res illustres gerere, sed non minus arduum ita res Heroym scribere ut facta dictis exequentur. Salusti:
in Jugal:
O toli ten Śacny Pan dostąpił tego czego Julius Caesarz przagnął: Vivus gloriam, mortuus famam z Wielu wielkich swiadcstw; ale tym sławniejszy że w nim. Similia orationi facta dictis vita rowna głosom rzecz test; że takim był: Naturą, arte, fortuną & labore iako się powiedziało,

Wiec że bogoboyni ludzie postępkow chwalebnych y po śmierci odmieniać nie zwykli / iako tego dowodzi Chryzolog Świete subtelny w koncepcach ktory małac przed sobą obietnice pánstwa; Multi ab oriente & occidente venient & recumbent cum Abraam Isaac in Regno caelorum. Wiele od wschodu Math. 8.
y zachodu przyjdzie y zasiądzie z Abrahamem Izakiem y Jakobem w Królestwie niebieskim: Czesnkiem tytułue Abrahama w niebie a to że y naziemi zwykli był częstowac goście: Chryzol.
Srm. 21.
Abraham in ipsa caelesti beatitudine fungitur: dispensatoris officio quia semper hic suscepit peregrinos & pauperes. A przeto że ten śacny y bogoboyny Pan Jasnie Wilmożny Pan Woiewoda Wileński za żywota był boynym ludzkim do każdego skłonnym że ludzkości y skłonności po śmierci nie zaniechał. Oddawał zarwie za żywota ten Śacny Senator wierny iako wierny poddany / Monarchom swoim część weneracya nalezyta z oddać y teraz po śmierci tobie Najślawniejszy Królu Dniżone śalwe ktore życzył sobie przy śczesliwocy Inauguracji twozey ną Pánstwo z drugimi Śczliwemi Dyczynny Synami oddać; ale wprzedyony nieuchro inym śmierci wyrokiem oddaćć oraz teraz wiecne Vale powtarzając: Intende prospere procede & Psal. 45
v. 50.
regna in filios tuorum. Oddać y wam Jasnie Wilmozni Oboży Narodu Senatorowie ten Śacny wasz Collega ostatnie valete; a jeśli kogo śczyrością śczyliwością y wiernością tu dobremu pospolitemu obraził przepraśa pokornie śyczac wprzemyie / aby wchylivszy ną stronę u siebie diffidente y prywaty o Dyczynie matce pospolitey iak ną wierniey cądzili;

swiata miłości byli zjednoczeni aby y w śmierci taś
 lość w Was trwała/ Charitas nunquam exiit. Mam za
 V. 8. najmilsi Bracia Żakonu mego że Was to n... wrażli
 Frates Minores żem Was wposledził zostali... Waleta od
 Wielkiego Pána Dobrodziela/ Fundatora/ Generalnego S
 dyka waszego/ Ktory ius nie Vale ale chetnie oddać wam
 Ktory wlaźdey potrzebie swoiey dusiale ste wdawał do swie
 go Franciszka y Braci jego żebrzac wspomozenia; Ktory tu p
 waszym Bościele exuias corporis sui chciał złożyć wyrażi
 Gen: 40. prosiac z Jákobem Pátryarcha: Sepelire me in sepulchro Pat
 V. 29. mei, Ktory obral sobie tu oczekiwac z wami ostatniego ste
 sney traby dzwojeku; Ktory was ile moze przezemnie wpra
 pokornie/ abyście pámtetac na takiekolwiek zyczliwoz
 ści wslugi jego ile Kroc zyczyc bedziecie dušom zma
 rłych wiernych wiecznego wdopoznienia
 temu też wpraszali swiatłości wie
 Kustey zażywania: Vt Lux
 perpetua luceat ei.
 A M E N.

8746
 4. a

1551

8146

4.a

